

Algorytmy i struktury danych

Aldona Świrad

Projekt

Znalezienie liczby trójelementowych
kombinacji liczb z zadanego ciągu, których
suma jest równa zadanej liczbie M

Rzeszów, 2021

Spis treści

1.Wstęp	5
2.Opis problemu	6
2.1.Opis podstaw teoretycznych zagadnienia	6
2.2.Opis szczegółów implementacji problemu	6
3.Badanie algorytmu	8
3.1.Schemat blokowy algorytmu 1	8
3.2.Schemat blokowy algorytmu 2	9
3.3.Pseudokod	10
3.4.Rezultaty testów	11
4.Wnioski	14
Załącznik	15

1. Wstęp

Projekt napisany w języku programowania C++, w środowisku Code::Blocks IDE, realizowany w ramach przedmiotu „Algorytmy i struktury danych” na kierunku Inżynieria i analiza danych, semestr I, grupa 8.

2. Opis problemu

Problemem do rozwiązania w danym projekcie, jest znalezienie takiej liczby trójelementowych kombinacji liczb z zadanego ciągu, których suma jest równa zadanej liczbie M. Wprowadzając pewien ciąg liczb należy znaleźć wśród nich takie ciągi trzech liczb (ang. triplets), których elementy sumują się do liczby jakiej zażąda użytkownik. Ciągi trójelementowe nie mogą się duplikować. Należy także podać liczbę kombinacji takich ciągów.

2.1. Opis podstaw teoretycznych zagadnienia

Do rozwiązania problemu znalezienia ciągów trójelementowych wykorzystano tablice statyczne i dynamiczne, pętle „for”, oraz instrukcje warunkowe „if”. Dość problematycznym aspektem okazało się pozbycie powtarzających się ciągów trzech elementów. Pomocne w tym zakresie było wykorzystanie wektorów, klas, obiektów oraz specjalnych funkcji. W celu sprawnego testowania algorytmu, za pomocą instrukcji warunkowej „switch” stworzony został program z przejrzystym menu, gdzie użytkownik sam może zdecydować o źródle pochodzenia danych wejściowych. Dane wyjściowe są zapisywane w pliku.

2.2. Opis szczegółów implementacji problemu

Do przeprowadzenia testów badających czas pracy algorytmów wykorzystana została funkcja clock z biblioteki time.h. Testowanie algorytmu pod względem danych rozłożone zostało na 3 sposoby, gdzie w każdym pojawia się inna metoda wprowadzania danych wejściowych.

Możliwości generowania danych wejściowych dla algorytmu.

1. Użytkownik sam wpisuje dane wejściowe
2. Dane wejściowe są pobierane z wcześniej przygotowanego pliku.
3. Dane wejściowe są generowane losowo, zapisywane do pliku, a następnie z niego wczytywane.

Pierwszy algorytm można podzielić na 2 części. Pierwsza część zajmuje się znajdowaniem ciągów trójelementowych. Zbudowana jest ona z 3 zagnieżdżonych pętli „for”, gdzie każda kolejna przeszukuje po kolei elementy zadanego ciągu. Dzięki temu znajdowane są kombinacje ciągów trzech elementów.

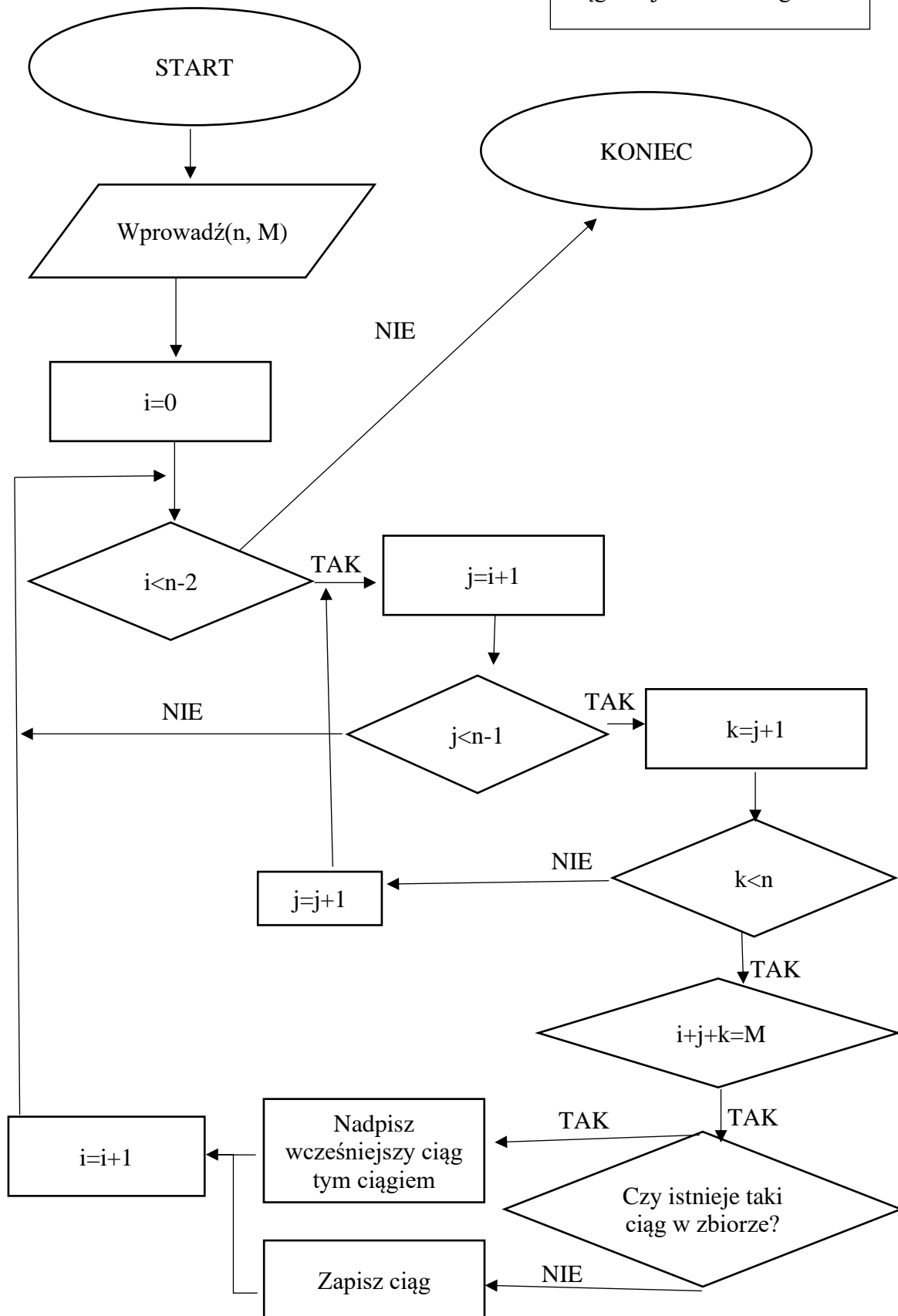
Niestety tak znalezione ciągi przy niekorzystnym ułożeniu danych wejściowych mają tendencję do duplikowania się, co nie jest pożądane. Druga część algorytmu, zagnieżdżona w pierwszej, przeciwdziała takiej sytuacji. Utworzone zostały klasy, aby powtarzające się ciągi trójelementowe móc zapisać jako obiekty. Ciąg znaleziony przez część pierwszą algorytmu zostaje przekonwertowany na typ string, a następnie zapisany jako obiekt. Tak utworzony obiekt zostaje zapisany do zbioru obiektów i wektora obiektów, po czym następuje kolejne przejście pętli. Kolejny znaleziony ciąg poddawany jest sprawdzeniu czy istnieje ciąg identyczny do niego w zbiorze. Jeżeli w zbiorze zostanie znaleziony duplikat to jest on nadpisywany poprzez taki sam nowy ciąg. Jeżeli znaleziony ciąg się nie powtarza jest on dopisywany do wektora.

Drugi algorytm został zbudowany z 2 pętli. Najpierw tablica musi być posortowana. Użyta została do tego funkcja sort (nie skupiałam się na konkretnym sortowaniu, więc użyłam gotowej funkcji). Następnie zastosowana została pętla „for”, która wykona się $n-2$ razy wyznaczając pierwszy element ciągu trójelementowego. Dwa kolejne elementy będą kolejno drugim (lub kolejnym) i ostatnim (lub wcześniejszym) wyrazem. Jeśli taka kombinacja da sumę zażadaną przez użytkownika zostanie zapisana w taki sam sposób jak w części drugiej pierwszego algorytmu. Jeśli natomiast taka kombinacja nie spełni wymagań to, jeżeli dała sumę mniejszą niż oczekiwano, inkrementacji zostaje poddany drugi (lub kolejny) element, gdyż był mniejszy, a jeżeli dała sumę większą, dekrementacji podlega ostatni (lub wcześniejszy) element, gdyż był największy.

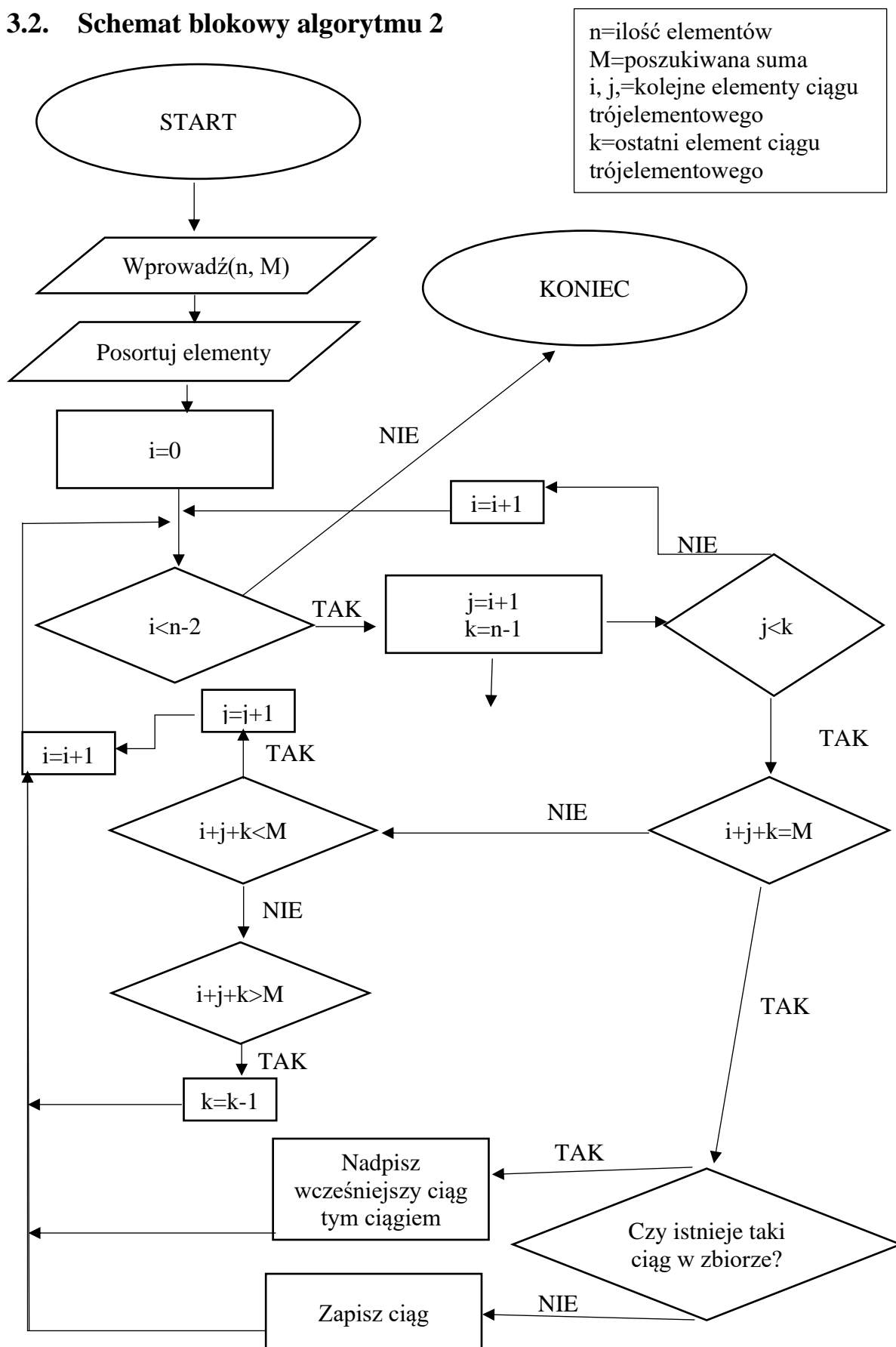
Liczba kombinacji obliczana jest poprzez sprawdzenie ilości elementów w wektorze, gdyż obie wartości są tożsame.

3. Badanie algorytmu

3.1. Schemat blokowy algorytmu 1

3.2. Schemat blokowy algorytmu 2

3.3. Pseudokod

Algorytm 1

Weź pierwszy (lub kolejny) element ciągu.
 Weź drugi (lub kolejny) element ciągu
 Weź trzeci (lub kolejny) element ciągu
 Jeśli suma elementów jest równa M , sprawdź czy jest to duplikat
 Jeśli jest to duplikat nadpisz poprzedni ciąg
 Jeśli nie jest to duplikat, zapisz ciąg
 Jeśli suma elementów nie jest równa M , wróć do ostatniej (lub wcześniejszej) pętli, inkrementując jej iterator
Wypisz znalezione kombinacje oraz określ ich liczbę

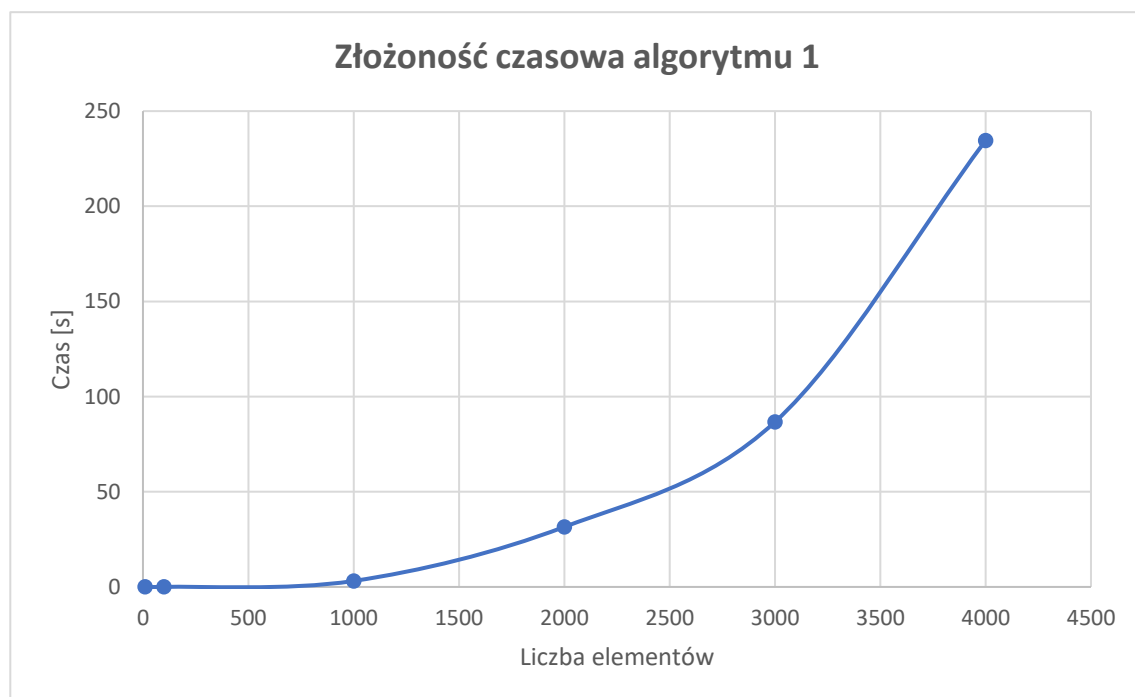
Algorytm 2

Weź pierwszy (lub kolejny) element ciągu.
 Weź drugi (lub kolejny) element ciągu
 Weź ostatni (lub wcześniejszy) element ciągu
 Dopóki drugi (lub kolejny) element jest mniejszy od ostatniego
 Jeśli suma elementów jest równa M , sprawdź czy jest to duplikat i wróć do kroku pierwszego
 Jeśli jest to duplikat nadpisz poprzedni ciąg
 Jeśli nie jest to duplikat, zapisz ciąg
 Jeśli suma elementów jest mniejsza od M , inkrementuj drugi (lub kolejny) element i wróć do kroku pierwszego
 Jeśli suma elementów jest większa od M , dekrementuj ostatni (lub wcześniejszy) element i wróć do kroku pierwszego
Wypisz znalezione kombinacje oraz określ ich liczbę

3.4. Rezultaty testów

Liczba elementów	Czas wykonania zadania przez algorytm[s]
10	0,001
100	0,015
1000	3,133
2000	31,532
3000	86,684
4000	234,612

Tabela 1. Złożoność czasowa algorytmu 1

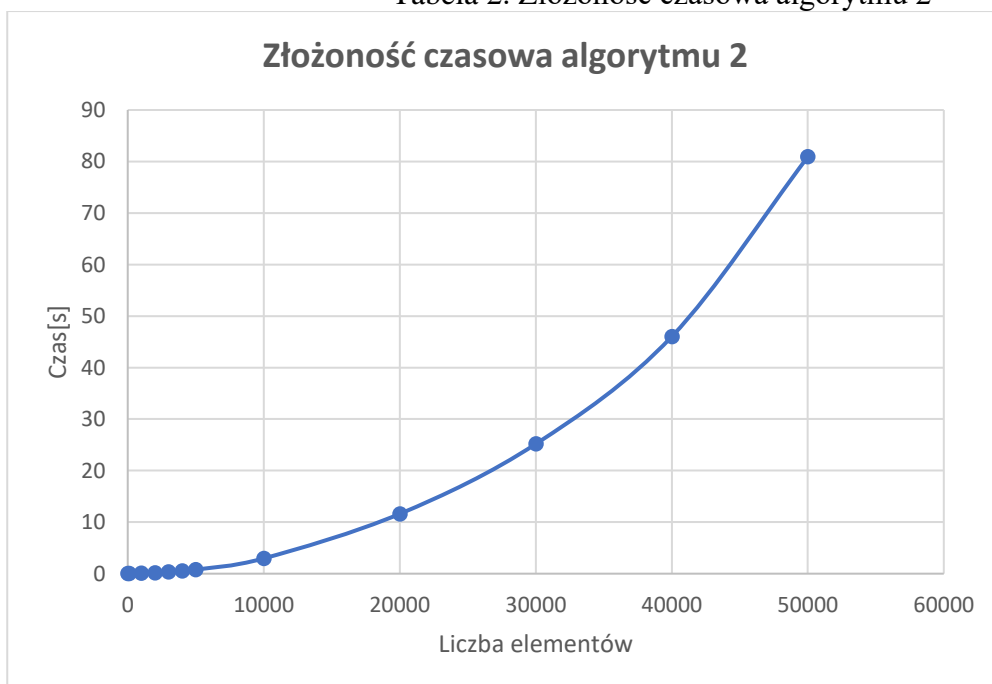

Wykres 1. Złożoność algorytmów

Z testów wynika, że dany algorytm posiada złożoność czasową typu $O(n^3)$.

Liczba elementów	Czas wykonania zadania przez algorytm 2 [s]
10	0,002
100	0,006
1000	0,078
2000	0,121
3000	0,298
4000	0,525
5000	0,792
10000	2,96
20000	11,606
30000	25,181
40000	46,021
50000	80,895

Tabela 2. Złożoność czasowa algorytmu 2

Wykres 2. Złożoność czasowa algorytmu 2

Z testów wynika, że dany algorytm posiada złożoność czasową typu $O(n^2)$.

Oba algorytmy zwracają dobre wyniki, lecz ich interpretacja może być różna. Algorytm 1 zwraca przy dużej liczbie elementów możliwe kombinacje ułożenia liczb w kombinacjach ciągów trójelementowych, natomiast algorytm 2 zwraca jedynie poszczególne wersje danych kombinacji, przez co ich ilość jest mniejsza.

```

1.Sam/a chce wpisac tablice
2.Pobierz dane z gotowego pliku
3.Pobierz dane z pliku, gdzie dane zostaly wygenerowane losowo
Wpisz 1 lub 2 lub 3:
3
Ile elementow w tablicy:
100
Ciag 3-ch znakow ma byc rowny liczbie M =
6
Tablica z ktorej pobrano dane:
0536183964798377036938816421964583104760627909289467071316850380048964954350459451835721775534697682
Algorytm 1
Mozliwe kombinacje:
[ 0 5 1 ] [ 0 3 3 ] [ 0 6 0 ] [ 0 1 5 ] [ 0 4 2 ] [ 0 0 6 ] [ 0 2 4 ] [ 5 1 0 ] [ 5 0 1 ] [ 3 1 2 ]
[ 3 3 0 ] [ 3 0 3 ] [ 3 2 1 ] [ 6 0 0 ] [ 1 3 2 ] [ 1 4 1 ] [ 1 0 5 ] [ 1 1 4 ] [ 1 2 3 ] [ 1 5 0 ]
[ 4 0 2 ] [ 4 1 1 ] [ 4 2 0 ] [ 2 1 3 ] [ 2 4 0 ] [ 2 3 1 ] [ 2 0 4 ] [ 2 2 2 ]
Liczba kombinacji: 28
Czas: 0.015 s
Algorytm 2
Mozliwe kombinacje:
[ 0 0 6 ] [ 0 1 5 ] [ 0 2 4 ] [ 0 3 3 ] [ 1 1 4 ] [ 1 2 3 ] [ 2 2 2 ]
Liczba kombinacji: 7
Czas: 0.005 s

Process returned 0 (0x0)   execution time : 8.952 s
Press any key to continue.

```

Rysunek 1. Różnice między algorytmami

4. Wnioski

Algorytm 1 działa poprawnie, ale jego działanie na pewno mogłoby zostać poprawione. Sam w sobie posiada jednak dużo ciekawie zastosowanych narzędzi, które mogą być pomocne, nie tylko w tym zagadnieniu, ale także w wielu innych. Dla małej ilości danych algorytm spisyje się sprawnie, lecz dla ich większej ilości należałoby go udoskonalić lub zastosować inny.

Algorytm 2 jest o wiele szybszy, jednakże wyniki przez niego podawane są mniej dokładne i nie są tak szczegółowe jak w algorytmie 1. Przy dużej ilości danych algorytm 2 będzie dużo bardziej efektywny i z pewnością chętniej stosowany.

Oba algorytmy mają swoje dobre i złe strony i oba mogą okazać się przydatne różnych okolicznościach i do różnych zadań.

Załącznik

```
#include <iostream>
#include <fstream>
#include <set>
#include <vector>
#include <iterator>
#include <string>
#include <time.h>
#include <algorithm>
#include <functional>

using namespace std;
void dostuffA();
void dostuffB();
void dostuffC();

class Triplet //klasa, aby móc stworzyć ciąg trojelementowy jako obiekt
{
public:
    int f, s, t;
};

int find_numbersA(int tab[], int n, int m)
{
    cout << "Algorytm 1" << endl;
    clock_t start, stop;
    double czas;

    fstream file_out;
    file_out.open("triplets_exit.txt", ios::out);

    vector<Triplet> triplets; //w tym wektorze będą magazynowane ciągi
    //trojelementowe (z niego będą potem wypisywane)
    set<string> saveTriplets; //zbiór, gdzie będą przechowywane wartości ciągów, by
    //uniknąć ich powtórzeń
    string tas; //tas=triplet as a string, zmienna string służy
    //przekonwertowaniu ciągu liczb na tekst
    Triplet outputTriplet; //obiekt, gdzie zapisany będzie ciąg trojelementowy z
    //wektora, jeśli dany ciąg się nie powtarza

    start = clock();
    //pętla szukająca elementów ciągu
    for (int i=0; i<n-2; i++) //weź pierwszy element
    {
        for (int j=i+1; j<n-1; j++) //weź drugi element
        {
            for (int k=j+1; k<n; k++) //weź trzeci element
            {
                if (tab[i]+tab[j]+tab[k]==m) //zobacz czy dany ciąg jest równy sumie
                {
```

```

        tas=to_string(tab[i])+" : "+to_string(tab[j])+" : "+to_string(tab[k]);
//konwertowanie ciągu trojelementowego z typu int na string
        if(saveTriplets.find(tas)==saveTriplets.end()) //sprawdzanie
czy dany ciąg znajduje się w zbiorze saveTriplets
        {
            saveTriplets.insert(tas); //dodanie elementow z
wektora tas do zbioru saveTriplets
            outputTriplet.f = tab[i]; //przypisanie strukturze
outputTriplet wartości
            outputTriplet.s = tab[j];
            outputTriplet.t = tab[k];
            triplets.push_back(outputTriplet); //dodanie
elemwntow z outputTriplet do wektora triplets
        }

    }
}
}
}
if (triplets.size() == 0) //liczba elementów w wektorze triplets jest równa
liczbie kombinacji,
//jeżeli elementów w wektorze jest 0 to nie wypisujemy kombinacji
{
    cout<<"Liczba kombinacji: 0"<<endl;
    return 0;
}
cout <<"Mozliwe kombinacje: "<< endl;
for(int i = 0; i< triplets.size(); i++) //petla wypisujaca poszczgolne ciagi i liczbe
kombinacji
{
    cout <<" [ " << triplets[i].f <<" "<< triplets[i].s <<" "<< triplets[i].t<<" ] ";
}
cout<<endl<<"Liczba kombinacji: "<<triplets.size(); //liczba elementów w wektorze
triplets jest równa liczbie kombinacji
for(int i = 0; i< triplets.size(); i++) //petla wypisujaca poszczgolne ciagi i liczbe
kombinacji do pliku
{
    file_out << triplets[i].f;
    file_out << triplets[i].s;
    file_out << triplets[i].t<<endl;
}

file_out.close();

stop = clock();
czas = (double)(stop - start) / CLOCKS_PER_SEC;
cout<<endl<<"Czas: "<<czas<<" s"<<endl;
;
}

int find_numbersB(int tab[], int n, int m)
{

```



```

cout <<"Algorytm 2"<<endl;
clock_t start, stop;
double czas;
sort (tab, tab+n); // KONIECZNIE posortuj tablice, inaczej zaczniesz
gubic niektóre skrajne kombinacje
fstream file_out;
file_out.open("triplets_exit.txt", ios::out);

vector<Triplet> triplets; //w tym wektorze będą magazynowane ciągi
trojelementowe(z niego będą potem wypisywane)
set<string> saveTriplets; //zbiór, gdzie będą przechowywane wartości ciągów, by
uniknąć ich powtórzeń
string tas ; //tas=triplet as a string, zmienna string służąca
przekonwertowaniu ciągu liczb na tekst
Triplet outputTriplet; //obiekt, gdzie zapisany będzie ciąg trojelementowy z
wektora, jeśli dany ciąg się nie powtarza

start = clock();
//pętla szukająca elementów ciągu
for (int i=0; i<n-2; i++) //weź pierwszy element
{
    int j=i+1; // weź drugi element
    int k=n-1; // weź ostatni element
    while (j<k) // jeśli j<k(tablica posortowana, więc jest to prawda):
    {
        if(tab[i]+tab[j]+tab[k]==m) //jak i+j+k=m to zapisz ciąg
        {
            tas=to_string(tab[i])+" : "+to_string(tab[j])+" : "+to_string(tab[k]);
//konwertowanie ciągu trojelementowego z int na string
            if(saveTriplets.find(tas)==saveTriplets.end()) //sprawdzanie czy
dany ciąg znajduje się w zbiorze saveTriplets
            {
                saveTriplets.insert(tas); //dodanie elementów z
wektora tas do zbioru saveTriplets
                outputTriplet.f = tab[i]; //przypisanie struktury
outputTriplet wartości
                outputTriplet.s = tab[j];
                outputTriplet.t = tab[k];
                triplets.push_back(outputTriplet); //dodanie elementów
z outputTriplet do wektora triplets
            }
            j++;
            k--;
        }
        else if(tab[i]+tab[j]+tab[k]<m) // jeśli i+j+k<m powiększ j, bo j mniejsze
        {
            j++;
        }
        else if(tab[i]+tab[j]+tab[k]>m) // jeśli i+j+k>m pomniejsz k, bo k większe
        {

```

```

        k--;
    }
}

}

if (triplets.size() == 0)           //liczba elementów w wektorze triplets jest równa
liczbie kombinacji, jeżeli elementów w wektorze jest 0 to nie wypisujemy kombinacji
{
    cout<<"Liczba kombinacji: 0"<<endl;
    return 0;
}
cout <<"Mozliwe kombinacje: "<< endl;
for(int i = 0; i< triplets.size(); i++)    //petla wypisujaca poszczolne ciagi i liczbe
kombinacji
{
    cout <<" [ " << triplets[i].f <<" "<< triplets[i].s <<" "<< triplets[i].t<<" ] ";
}
cout<<endl<<"Liczba kombinacji: "<<triplets.size() ;    //liczba elementów w wektorze
triplets jest równa liczbie kombinacji
for(int i = 0; i< triplets.size(); i++)    //petla wypisujaca poszczolne ciagi i liczbe
kombinacji
{
    file_out << triplets[i].f;
    file_out << triplets[i].s;
    file_out << triplets[i].t<<endl;
}

file_out.close();

stop = clock();
czas = (double)(stop - start) / CLOCKS_PER_SEC;
cout<<endl<<"Czas: "<<czas<<" s"<<endl;

}

int main()
{
    char choice;
    cout<<"1.Sam/a chce wpisac tablice"<<endl;
    cout<<"2.Pobierz dane z gotowego pliku"<<endl;
    cout<<"3.Pobierz dane z pliku, gdzie dane zostaly wygenerowane losowo"<<endl;
    cout<<"Wpisz 1 lub 2 lub 3: "<<endl;
    cin >> choice;
    switch(choice)
    {
    case '1':
        dostuffA();
        break;
    case '2':
        dostuffB();
        break;

```

```

        case '3':
            dostuffC();
            break;
        default:
            cout<<"Nie ma takiej opcji w menu!";
    }

    return 0;
}

void dostuffA()
{
    int n, M;
    cout << "Ile elementow w tablicy:"<< endl;
    cin >> n;
    int arr[n];
    cout << "Wpisz liczby do tablicy: "<<endl;
    for (int i=0; i<n; i++)
    {
        cin>> arr[i];
    }
    cout << "Ciag 3-ch znakow ma byc rowny liczbie M = "<<endl;
    cin >> M;
    find_numbersA(arr, n, M);
    find_numbersB(arr, n, M);
}

void dostuffB()
{
    fstream file;
    int n=0, M, nr_lines=0 ;
    int i=0;
    int *arr;
    arr=new int [nr_lines];

    string line;
    file.open("random_from_0_to_9.txt", ios::in);
    if(file.good()==false)
    {
        cout<<"Nie mozna otworzyc pliku!";
    }
    else
    {
        while( !file.eof() )
        {
            getline(file, line);
            arr[nr_lines]=atof(line.c_str());
            nr_lines++;
        }

        cout << "Ciag 3-ch znakow ma byc rowny liczbie M = "<<endl;
        cin >> M;
    }
}

```

```

    for (int i=0; i<nr_lines; i++)
    {
        file>>arr[i];
    }
    cout <<"Tablica z ktorej pobrano dane: "<< endl;
    for (int i=0; i<nr_lines; i++)
    {
        cout << arr[i];
    }
    cout << endl;
    find_numbersA(arr, nr_lines, M);
    find_numbersB(arr, nr_lines, M);
}
file.close();
}

void dostuffC()
{
    srand ( ( unsigned )time ( NULL ) );
    fstream file_random;
    int n, M;
    cout << "Ile elementow w tablicy:"<< endl;
    cin >> n;
    cout << "Ciag 3-ch znakow ma byc rowny liczbie M = "<<endl;
    cin >> M;
    file_random.open("new_random.txt", ios::out);
    file_random.open("new_random.txt", ios::in);
    int *arr = new int[n];
    for(int i=0; i<n; i++) //zapis liczb losowych do tablicy
    {
        arr[i] = rand() % 10;
    }
    for(int i=0; i<n; i++) // zapis tablicy do pliku
    {
        file_random << arr[i];
    }

    file_random.open("new_random.txt", ios::in);

    for(int i=0; i<n; i++)
    {
        file_random >> arr[i];
    }
    cout <<"Tablica z ktorej pobrano dane: "<< endl;
    for(int i=0; i<n; i++)
    {
        cout << arr[i];
    }
    cout << endl;
    find_numbersA(arr, n, M);
    find_numbersB(arr, n, M);
    file_random.close();}

```